

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کشت گیاهان علوفه ای در کاهش رواناب و حفاظت خاک در مناطق ییلاقی رودسر

محل انتشار:

سومین همایش ملی فرسایش و رسوب (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمدرضا پورنصراله - کارشناس ارشد پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

مسعود علیدوست - کارشناس ارشد پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

خلاصه مقاله:

پوشش گیاهی درصدی از باران را به صورت برگآب نگه داشته و از برخورد مستقیم ذرات باران به خاک جلوگیری می کند و شرایط را برای نفوذ آب در خاک فراهم و جریان آب سطحی را به زیر قشری و زیر زمینی تبدیل می کند عدم پوشش گیاهی مناسب زمینه را برای فرسایش پذیری، پراکنش خاکدانه ها، سله بستن خاک و از طرفی حرکت رواناب آب شرایط را برای فرسایش سطحی، شیاری و در نهایت فرسایش خندقی را بوجود می آورد. در تابستان سال 1379 در چندین منطقه از گیلان به خصوص در منطقه ییلاقی اشکورات از زیر حوزه های پوشش گیاهی مناسب (در اثر تخریب اراضی)، بارشهای شدید و کوتاه مدت تبدیل بهجریان سیل همراه با گل و لای شد که منجر به خسارات مالی و جانی در سطح استان گردید. جهت اجرای این طرحس از ابتیاع زمین در منطقه ییلاقی اشکورات از زیر حوزه های رودخانه پلرود اقدام به محصور کردن، قطعه بندی، ایجاد کانال جهت نصب مخازن و جمع آوری روان آب و رسوب می شود و سپس به کشت گیاهان مورد نظر تیمارها (شبدر سفید - گندم - شاهد - یونجه همدانی - قره یونجه - اسپرس ساتیوا) اقدام شد. این طرح در 6 تیمار و 3 تکرار اجرا و تیمارها از لحاظ کاهش رواناب و تولید رسوب، آمار برداری شد پس آمار برداری، به تجزیه تحلیل داده ها با استفاده از برنامه کامپیوتری SPSS پرداخته و در نتیجه اسپرس ساتیوا نسبت به سایر تیمارهای علوفه ای و کشت غالب منطقه (گندم) برتری داشت.

کلمات کلیدی:

فرسایش خاک، حفاظت خاک، گیاهان علوفه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/8202>

